

Übersetzungen der Dialoge

Përkthimet e dialogëve

Mësimi 1

Kjo është një këngë

Në mësimin e parë jepen disa shembuj që tregojnë se si flitet gjermanishtja. Kjo ju jep një ide se si tingëllon kjo gjuhë edhe pse nuk i kuptoni fjalët. Andrea, njëri nga personazhet kryesore të kursit radiofonik, do t'ju shpjegojë më bollësisht dy nga këta shembuj.

Andreas: Kjo është një këngë.
Kjo është një këngë nga Klaus Hofman.
Ky është një tekst.
Ky është një tekst nga Gëte.

Mësimi 2

Ej, taks!

Qëllimi i këtij mësimi është që t'ju njohë me disa metoda (teknika), të cilat mund t'ju ndihmojnë për të kuptuar një gjuhë të huaj. Një nga këto metoda është kombinimi i fjalëve që njihni (nga shqipja ose nga ndonjë gjuhë tjetër) me zhvillimin e veprimit në një situatë të dhënë. – Skena e mëposhtme zhvillohet në rrugë: dr. Tyrmani, një klient i rregullt i hotelit “Evropa” thërret një taksi. Pasi taksia afrohet dr. Tyrmani bapën në të dhe i thotë shoferit të taksisë (= **Taxifahrer**) se ku dëshiron të shkojë.

Dr. Thürmann: Hej, taksi!
Taxifahrer: Tungjatjeta.
Dr. Thürmann: Tungjatjeta. Në hotel “Evropa”, ju lutem.
Taxifahrer: Hotel “Evropa”. Në rregull.

Mësimi 3

Hotel “Evropa”

Në këtë mësim ju kuptoni se kursi ynë i gjuhës zhvillohet në një hotel, në hotelin “Evropa”. Personazhet kryesore të kursit, me të cilat njiheni këtu janë: drejtoresha e hotelit **Frau Berger**, sportelisi **Andreas Schäfer**, pastruesja e dhomave **Hanna Clasen** dhe **Ex**, një personazh imagjinar që ndeshet në përrallat dhe tregimet popullore. Pastaj vjen **dr. Thürmann**, një klient i rregullt i hotelit “Evropa” dhe më në fund vjen prezantuesi ose folësi (= **Sprecher**), i cili shpjegon, së bashku me një kolege, gramatikën dhe paraqet personazhet.

Sprecher: Ky është zoti Shefer, Andrea Shefer.
Ky është doktor Tyrman.
Kjo është zonja Berger, Liza Berger.
Kjo është Hana, Hana Klazen.

Kurse Eksa prezantohet vetë.

Ex: *Tungjatjeta! Tungjatjeta! Ja ku jam, ja ku jam unë.*

Eksa përsërit emrat e personazheve kryesorë të kursit.

Ex: *Jam unë dhe Andrea dhe zonja Berger dhe Hana dhe dr. Tyrmani.*

Andrea nuk prezantohet, por atë e dëgjoni duke folur në telefon, në sportelin e hotelit "Evropa".

Andreas: *Sporteli. Mirëmbërëma. Hotel Evropa, sporteli.*

Mësimi 4

Kush jeni ju, ju lutem?

Dr. Tyrmani është klient i rregullt në hotelin "Evropa". Ai mbërrin në hotel, ku pritet në mënyrë miqësore nga drejtoresha, zonja Berger.

Frau Berger: *Ab! – Zoti Tyrman! Ju uroj të kaloni një mbrëmje të këndshme.*

Dr. Thürmann: *Mirëmbërëma!*

Frau Berger: *Zoti Shefer, ky është dr. Tyrman.*

Andreas: *Mirëmbërëma, zoti doktor.*

Ex: *'mbrëma.*

Andreas: *Shëët, Eks, shëëët!*

Pak më vonë, dr. Tyrman telefonon në sportel dhe porosit një birrë. Dr. Tyrmani nuk dëgjon mirë.

Andreas: *Sporteli. Mirëmbërëma.*

Dr. Thürmann: *Si thatë? Kush jeni?*

Andreas: *Sporteli. Hotel "Evropa".*

Dr. Thürmann: *Më falni, kush flet?*

Andreas: *Hotel "Evropa". Sporteli.*

Dr. Thürmann: *Aba. Dëshiroj një birrë. Një birrë, ju lutem.*

Andreas: *Një birrë, në rregull. Me kë po flas, ju lutem?*

Andrea nuk e njeh menjëherë zërin e dr. Tyrmanit, gjë që e mërzit shumë dr. Tyrmanin.

Dr. Thürmann: *Tyrman. Dr. Tyrman. Po ju, cili jeni?*

Andreas: *Unë jam sportelisi.*

Dr. Thürmann: *Dhe si qubeni ju?*

Andreas: *Andrea Shefer.*

Dr. Thürmann: *Aba. Shefer. Shefer – epo mirë.*

Dhe sikur të mos mjaftonte kjo, Eksa i drejtobet fare pa vend me "ti" dr. Tyrmanit.

Ex: *Po ti, kush je?*

Dr. Thürmann: *Ti? Kush je ti? Hm...*

Andreas: *Më falni! Më vjen keq!*

Mësimi 5

Po kjo është e pabijshme!

Andrea i sjell në dbomë dr. Tyrmanit birrën që ka porositur. Dr. Tyrmani shpreh habinë që i janë drejtuar me “ti”. Ai i jep të kuptojë Andreas se kjo është një sjellje e pabijshme.

(Troket dera)

Dr. Thürmann: Po. Hyni.

Andreas: Birra juaj, zotëri.

Dr. Thürmann: Ju faleminderit! Ju jeni sportelisi, apo jo?

Andreas: Po.

Dr. Thürmann: Mirë, unë jam ... jam i çuditur. Pse më drejtoheni me “ti”?

Andreas: Kush? Unë?

Dr. Thürmann: Jo, jo, jo. Kjo është e pabijshme, djalosh!

Andreas: Më vjen keq. Më falni, ju lutem.

Dr. Tyrmani thotë gjysëm me shaka se Andrea është pak shakaxhi. Pastaj ai ndahet nga Andrea, sepse është i lodhur.

Dr. Thürmann: Jeni pak shakaxhi, më duket.

Andreas: Shakaxhi?

Ex: Jo shakaxhi – vitore, kukudh. Unë jam vitore.

Dr. Thürmann: Mirë – shakaxhi apo kukudh ... unë jam i lodhur. Natën e mirë.

Andreas: Natën e mirë, zoti doktor.

Tani Andrea, më në fund, ka rast t'i thotë Eksës se sjellja e saj është e pabijshme.

Andreas: Eks? Eks?

Ex: Po, ç'ke?

Andreas: Ti je e pasjellshme.

Ex: Unë? E pasjellshme?

Andreas: Po, ti.

Ex: Më vjen keq, unë...

Andreas: Është mungesë respekti të thuash: “Po ti, kush je?”

Ex: Unë jam e lodhur...

Andreas: Jo, ti je kukudh.

Mësimi 6

Me se merreni ju?

Dr. Tyrmani ju lut Andreas të vinte në dbomën e tij për të biseduar. Ai kërkon të mësojë se me se merret Andrea, prandaj e pyet atë me hollësi. Andrea studion për gazetari. Njëkohësisht ai shkruan reportazhe. Për ndonjë arsye, kjo i duket dr. Tyrmanit interesante.

Dr. Thürmann: Po. Hyni!

Andreas: Mirëmëngjes, zoti doktor.

Dr. Thürmann: Mirëmëngjes, djalosh. Mund të më thoni: me se merreni ju?

Andreas: Une vazhdoj studimet.

Dr. Thürmann: *Studioni dhe nuk dini të silleni? Po për se studioni?*
Andreas: *Për gazetari.*
Dr. Thürmann: *Dhe çfarë bëni atje konkretisht?*
Andreas: *Bëj kërkime dhe shkruaj reportazhe.*
Dr. Thürmann: *Interesante, shumë interesante.*

Andrea punon në hotel “Evropa” që të fitojë të holla për të përballuar studimet.

Dr. Thürmann: *Po këtu në hotel, çfarë bëni?*
Andreas: *Këtu? Punoj.*
Dr. Thürmann: *Ç’ punë bëni?*
Andreas: *Jam sportelist.*
Dr. Thürmann: *Ju jeni i ri në këtë punë, apo jo?*
Andreas: *Po.*
Dr. Thürmann: *Pra, ju studioni për gazetari dhe punoni këtu.*
Keni nevojë për para, besoj. Apo jo?
Andreas: *Po. Natyrisht.*
Dr. Thürmann: *Interesante. Mirë, mirupafshim.*
Andreas: *Mirupafshim, zoti doktor.*

Kurse Eksa e përmbledh bisedën në formën e një vargu me rimë.

Ex: *Studim dhe bulumtim – interesante, shumë interesante.*

Mësimi 7

Ti je e çuditshme.

Andrea studion për gazetari, kurse Eksa, sipas saj, “studion” qeniet njerëzore.

Ex: *Tungjatjeta, Andrea!*
Andreas: *Ç’ po bën këtu?*
Ex: *Po studioj.*
Andreas: *Më fal, po studion?!*
Ex: *Po, po studioj.*
Andreas: *E çfarë po studion?*
Ex: *Njerëzit.*
Andreas: *Aha. Ti po studion njerëzit.*
Ex: *Po. Po bëj studime. Unë studioj njerëzit.*
Andreas: *Oh, ti je e çuditshme.*
Ex: *Edhe qeniet njerëzore janë të çuditshme.*

Andrea mediton për natyrën njerëzore – Eksa mendon se Njeriu është para së gjithash i çuditshëm dhe kureshtar.

Andreas: *Qeniet njerëzore, hm, njeriu, hm... Si është Njeriu?*
Ex: *I pasjellshëm, i lodhur, interesant dhe i çuditshëm.*
Andreas: *Më fal, çfarë the?*
Ex: *Njeriu është i pasjellshëm, i lodhur, shumë interesant, i çuditshëm dhe kureshtar.*

Mësimi 8 **Nga je ti?**

Skenat e mëposhtme zhvillohen në dhomën ku habet mëngjesi në hotel “Evropa”. Ju mësoni se si Eksa dhe Andrea njihen me njëri-tjetrin. Në skenën e parë do të njiheni me Hana Klazen, që punon si pastruese dhomash në hotel “Evropa”. Asaj i bie nga dora një tabaka me pjata. Por një klient i sjellsbëm e ndihmon t'i mbledhë ato.

1. junge Frau: *Mirëmëngjes.*

2. junge Frau: *Mirëmëngjes.*

(Një tabaka me pjata bie përtokë me zburmë.)

Hanna: *Oh, mos!*

1. Hotelgast: *Oh – prisni!*

Ex: *Oho! U thyen të gjitha!*

Hanna: *Faleminderit! Faleminderit shumë! Është mirësjellje nga ana juaj.*

Ex: *Po, është mirësjellje.*

Në skenën e dytë hyn në dhomën ku habet mëngjesi një burrë gjysëm i përgjumur.

Hanna: *Mirëmëngjes.*

2. Hotelgast: *M'ngjes!*

Hanna: *Dëshironi çaj apo kafe?*

(Burri nuk përgjigjet)

Hanna: *Më falni, a doni çaj apo kafe?*

2. Hotelgast: *A, më falni, jam akoma shumë i lodhur. Një kafe, ju lutem.*

Në skenën e tretë, dr. Tyrmani takon rastësisht në hotel “Evropa” një mik, të cilin nuk e ka parë prej kohësh.

1. Hotelgast: *Mirëmëngjes!*

Dr. Thürmann: *Mirëmëngjes!*

1. Hotelgast: *Po kush është ky? E çuditshme, shumë e çuditshme. Natyrisht është... Më falni, ju lutem!*

Dr. Thürmann: *Urdhëroni.*

1. Hotelgast: *Ju jeni zoti Tyrman, apo jo?*

Dr. Thürmann: *Po. Dhe ti..., po ti je Stefani!*

Në skenën e katërt, një i ri përpiqet të hapë një bisedë me një grua dhe prandaj i bën asaj shumë pyetje.

Junger Mann: *Ju jeni gazetare dhe shkruani reportazhe?*

Journalistin: *Po.*

Junger Mann: *Interesante, shumë interesante. Kjo është shumë interesante.*

Journalistin: *Po. Ashtu është.*

Junger Mann: *Dhe me se merreni më konkretisht?*

Journalistin: *Oh, bëj kërkime...*

Ex: *Kërkime, kërkime...*

Në skenën e pestë, dy të reja (njëra prej tyre është studente) konstatojnë se janë nga i njëjti qytet, Augsburgu, një qytet pranë Mynihut.

- 1. junge Frau:** *Dbe me se merresh ti?*
2. junge Frau
= Studentin: *Unë jam studente.*
1. junge Frau: *Prej nga je?*
Studentin: *Nga Augsburgu.*
1. junge Frau: *Vërtet? Edhe unë andej jam.*
Studentin: *Si? Edhe ti nga Augsburgu je?*

Më tej, Eksa e pyet Andrean se nga është ai dhe Andrea, duke bërë shaka, e pyet Eksën se nga është ajo.

- Ex:** *Andrea, nga je ti?*
Andreas: *Unë jam nga Këlmi. Po ti? Nga je ti?*

Në skenën e shtatë mësoni se si u njoh Eksa (e cila është e padukshme, por zëri i së cilës dëgjohet shumë mirë) me Andrean. Andrea po lexonte një libër gojëdhënash për "Shpirtrat e mirë të Këlnit". Në libër tregohet se këta Shpirtra shkonin gjithmonë natën te ustallarët dhe ua mbaronin punët e ditës, gjë që i gëzonte pa masë banorët e Këlnit. Në atë çast, Andrea psherëtiu thellë dhe mendoi se nuk do të ishte keq sikur dikush ta ndihmonte edhe atë për të mbaruar punët. Por pastaj ai tha me vete se ajo nuk do të ndodhte kurrë, se ato "ditë të arta" "sowieso" (= vetëkuptohet) kishin mbaruar. Sapo dëgjoji fjalën magjike "sowieso" një vitore e vogël u shpëput nga libri dhe u hodh te Andrea. Andrea e quajti atë Eks, që në latinisht do të thotë "me origjinë nga", "del nga", meqenëse ajo ishte shpëputur nga libri. Por Andrea nuk e kupton se "sowieso" është një fjalë magjike.

- Andreas:** *Sikur të kisha edhe unë... Eh, tani gjithçka ka mbaruar.*
Ex: *Hhmm, hhmm. Tungjatjeta! Tungjatjeta! Ja ku jam unë.*
Andreas: *Kush je ti?*
Ex: *Unë jam... unë.*

Mësimi 9

Po ti e di këtë!

Eksa është kureshtare dhe do të dijë sa të jetë e mundur më shumë rreth dr. Tyrmanit. Ajo, së bashku me Andrean kërkojnë në regjistrin e hotelit emrin dhe mbiemrin e dr. Tyrmanit. Kjo i bën ata të flasin për emrat dhe mbiemrat e tyre.

- Andreas:** *Ja ku është – mbiemri: Tyrman.*
Ex: *Po unë e di këtë! Vazhdo më tej.*
Andreas: *Emri: Lukas.*
Ex: *Emri?*
Andreas: *Po. Emri.*
Ex: *Po ti, si e ke emrin?*
Andreas: *Po ti e di këtë! Andreas. Kurse ti qubesh...*
Ex: *Unë nuk e di.*
Andreas: *E di unë, pa. Emri: Eks, mbiemri: Hex (= shtrigë)*
Ex: *Jo – jo!*

Pas kësaj paranteze Eksa dhe Andrea vazhdojnë të merren me dr. Tyrmanin: ai është mjek, ka lindur në Lajpcig dhe banon në Berlin.

Andreas: *Pra, le të vazhdojmë: profesioni...*

Ex: *Ç'punë bën ai?*

Andreas: *Është mjek, atë edhe e quajnë doktor Tyrman.*

Ex: *Ç'profesion ke ti?*

Andreas: *Jam student dhe sportelist. Unë vazhdoj studimet dhe punoj si sportelist.*

Ex: *Vazhdo: vendlindja! Prej nga është ai?*

Andreas: *Ai është nga Lajpcigu.*

Ex: *Vazhdo: vendbanimi!*

Andreas: *Një minutë: ja ku është – Berlin! Ai banon në Berlin.*

Mësimi 10

A keni një dhomë të lirë?

Andrea është në sportel dhe po merret me punën e tij. Eksa nuk pushon së bëri pyetje Andreas.

Ex: *Andrea, po punon?*

Andreas: *Po.*

Ex: *Andrea, punon shumë ti?*

Andreas: *Po.*

Ex: *Andrea, je i lumtur?*

Andreas: *Hm.*

Ex: *Ç'do të thuasb me "hm"? Po apo jo?*

Andreas: *Gjithmonë kaq shumë pyetje bën ti?*

Ex: *Gjithmonë.*

Andreas: *Shët – dikush po vjen!*

Në hotel byn një klient i ri. Ai pyet nëse ka ndonjë dhomë të lirë dhe, nëse ka, sa kushton ajo. Klienti, zoti Majer, thotë se dëshiron të qëndrojë aty dy ose tri ditë.

Andreas: *Mirëmbërëma.*

Gast: *Mirëmbërëma. A keni ndonjë dhomë të lirë?*

Andreas: *Dhomë njëshe apo dhomë dyshe?*

Gast: *Dhomë njëshe, ju lutem.*

Andreas: *Me banjo?*

Gast: *Po.*

Andreas: *Sa kohë do të qëndroni?*

Gast: *Dy ose tri ditë.*

Andreas: *Në rregull. Dhoma dhjetë është akoma e lirë.*

Gast: *Sa kushton dhoma?*

Andreas: *Njëqind e njëzet marka. Me gjithë mëngjesin.*

Gast: *Mirë.*

Andreas: *Ja ku e keni çelësin – dhe kalofshi një natë të mirë, zoti Majer.*

Gast: *Faleminderit.*

Me sa duket zoti Majer është muzikant, sepse nga dhoma e tij dëgjoben tingujt e një flauti.

Andreas: Sa bukur!
Ex: Qetësi! Qetësi, të lutem!

Mësimi 11 **Prapë një dhomë në këtë gjendje!**

Hana Klazen, pastruesja e dhomave në hotel "Evropa", zemërohet pasi një klient e ka lënë dhomën shumë rrëmuje.

Frau Berger: Mirëmëngjes, Hana.
Hanna: Mirëmëngjes, zonja Berger. Oh, jo – prapë një dhomë në këtë gjendje! Ta marrë dreqi!
Frau Berger: Si është puna, Hanna?
Hanna: Ah, kjo dhomë është vërtet një stallë derrash.
Frau Berger: Nuk ka asgjë të re këtu.
Hanna: Keni të drejtë.

Hana fillon të zbrazë tavllën e cigareve dhe të nxjerrë shisheet nga dhoma. Duke pastruar, ajo ankohet për ndarjen e padrejtë të roleve: burrat pijnë cigare, kurse gratë dubet të pastrojnë.

Hanna: Kjo është e zakonshme – një shishe, ja dhe një tjetër – oh, shisheja qenka gjysmë e mbushur. Tavlla – plot! Natyrisht, burrat pijnë, gratë pastrojnë.
Ex: Dhe këndojnë:
Hanna: Çfarë? A ka njeri aty?

Eksa kureshtare vazhdon "zbulimet" e saj në hotel: ajo i pa dhe i dëgjoj të gjitha, ndaj e tall klientin, i cili është muzikant duke e quajtur me fjalën nënvleftësuese "Musikant" (= sazexhi)

Frau Berger: Është gjithçka në rregull, Hana? Oh – këtu është një flaut.
Ex: Një sazexhi – tërbeqës dhe rrëmujaxhi.
Hanna: A ka njeri aty?
Frau Berger: A ka njeri aty? E çuditshme...

Mësimi 12 **Student apo sportelist?**

Andrea po kërkon Eksën. Ai e dëgjon zërin e saj në dhomën ku është Hana. Dhe në këtë mënyrë Andrea njihet edhe me Hanën. Njëkohësisht Andreas i dubet t'i shpjegojë zonjës Berger se ç'kërkon në atë dhomë.

Frau Berger: E çuditshme.
Ex: Çfarë është e çuditshme?
Frau Berger: A ka njeri aty?
Ex: Po, jemi ne!
Andreas: Shëëët, Eks – pusho!
Frau Berger: Ç'po bëni ju këtu?
Ex: Ne po studiojmë.
Hanna: Si thatë?

Andreas: Po. Jo, pra ne... (i mbabet goja) – unë u bëra vetëm kureshtar.
Frau Berger: Interesante. Më tregoni: ju jeni vetëm, apo jo? Thoni gjithmonë “ne” kur nënkuptoni “unë”?
Andreas: Jo, natyrisht jo!

Andrea i prezantohet Hanës si student dhe sportelist. Hana prezantohet si pastruese dhomash. Dhe zonja Berger duket e zbavitur.

Hanna: Ju jeni i ri këtu, apo jo? Jeni sportelisi, besoj.
Andreas: I ratë pikës!
Hanna: Po pse thoni “ne studiojmë”?
Andreas: Unë jam student.
Hanna: Atëherë, çfarë jeni tamam: student apo sportelist?
Andreas: Student dhe sportelist.
Hanna: E kuptoj. Mirë, unë jam Hana. Pastruesja.
Frau Berger: Mirë – tani në punë!
Hanna: Në rregull. Mirupafshim!
Ex: Çiao!

Mësimi 13

Urdhëroni çelësin tim!

Skenat e mëposhtme zhvillohen në sportelin e hotelit “Evropa”.

Skena 1: Zoti Majer dorëzon çelësin e dhomës.

Andreas: Mirëmëngjes, zoti Majer. Si jeni?

Herr Meier: Mirë. Faleminderit.

(Zoti Majer e lë çelësin e tij mbi banak.)

Herr Meier: Urdhëroni çelësin tim!

Andreas: Faleminderit. Ditën e mirë.

Herr Meier: Mirupafshim.

Skena 2: Andrea i kthen pasaportën një klienteje.

Andreas: Mirëmëngjes.

Frau: Mirëmëngjes.

Andreas: Urdhëroni pasaportën.

Frau: Oh po, faleminderit. Mirupafshim.

Skena 3: Andrea i jep dr. Tyrmanit një letër. Por dr. Tyrmani nuk mund ta lexojë letrën, sepse nuk di se ku i ka vënë syzet. Ai ka harruar se syzet i ka mbi ballë.

Andreas: Mirëmëngjes, zoti doktor. Si jeni?

Dr. Thürmann: Mirëmëngjes. Çka, faleminderit.

Andreas: Këtu ka ardhur një letër për ju.

Dr. Thürmann: Letër? Syzet – nuk di se ku i kam lënë syzet. Nga vjen letra?

Andreas: Nga Berlini. Më falni, zoti doktor, ja ku i keni syzet.

Dr. Thürmann: Epo, kështu... po plakem.

Skëna 4: Eksa e zemëron Andrean që përpiqet të mbarojë punët e tij.

Ex: Hm, hm.

Andreas: Ai është stilografi im.

Ex: Stilografi yt? Oh, unë s'e dija. Mos janë edhe këto syzet e tua?

Andreas: Jo. Eks, rri urtë. Unë jam duke punuar.

Ex: Punë, punoj, njeriu gjithmonë punon...

Mësimi 14

Ju do të vini në Aben, apo jo?

Andrea po u shkruan një letër prindërve. Ai u tregon atyre për punën e tij në hotel "Evropa" dhe për njerëzit me të cilët ka të bëjë, për shembull për dr. Tyrmanin dhe zotin Majer.

"Të dashur prindër,

Ju e dini: studentët gjithmonë kanë nevojë për para. Unë po punoj përsëri si sportelist në hotelin "Evropa", në Aben. Puna është e re dhe interesante. Gjithnjë vjen dikush që kërkon një dhomë, një birrë apo një taksi... ose dikush që pyet: ku i kam paratë, ku i kam lënë syzet, ku është pasaporta ime? Njerëzit me sa duket mendojnë se sportelisti di gjithçka. Unë bëj edhe studime: studioj karakteret njerëzore!

Dr. Tyrmani, p.sh. është një mjek nga Berlioni. Ai është i dashur, por bën shumë pyetje. Pastaj është edhe zoti Majer, një muzikant. Atij, me sa duket, i pëlqen cigarya dhe pija.

Edhe unë vazhdoj të pij cigare, që janë shumë të shtrenjta, për fat të keq.

Ju do të vini në Aben, apo jo?"

Në atë moment, Eksa e ndërpret Andrean dhe e pyet se kush do të vijë në Aben. Veç kësaj, ajo e pyet Andrean se pse nuk e ka përmendur atë, Eksën, në letër.

Ex: Kush, pikërisht?

Andreas: Prindërit e mi.

Ex: Po për mua? Ku shkruhet: Eksa është shoqja ime?

Andreas: Aba, ti e ke fjalën për...

Eksa mendon se Andrea dubet t'u flasë prindërve edhe për të. Por Andrea nuk është dakord.

Ex: Po!

Andreas: Oh, Eks, kjo nuk është e mundur.

Ex: E pse jo?

Pyetjes së fundit Andrea nuk i përgjigjet më, pasi do që të përfundojë letrën. Mirupafshim së shpejti.

"Juajti...Andrea."

Mësimi 15

Do t'i shesësh edhe kasetat?

Andrea ndodhet në shtëpi dhe po ndan mënjane sendet e vjetra, të cilat do t'i shesë në tregun e vjetërsirave. Në këtë treg njerëzit shesin sendet që nuk u duben më. Eksa po vështron Andrean.

Ex: *Pse janë përhapur kudo gjërat e tua?*
Andreas: *Do t'i shes.*
Ex: *Çfarë? Do t'i shesësh? Ku?*
Andreas: *Nesër bëhet një pazar sendesh të përdorura, pazar pleshti.*
Ex: *Pazar pleshti? Pazar pleshti? Do të shesësh pleshta?*
Andreas: *Jo. Do të shes: (shtrigën) Ex Hex.*
Ex: *Jo, të lutem, mos!*

Pastaj Eksa e pyet Andrean nëse ai ka ndër mend t'i shesë edhe disqet dhe kasetat. Andrea është ende i pavendosur për këtë.

Ex: *Do t'i shesësh edhe kasetat?*
Andreas: *Po – janë të vjetra dhe unë nuk i dëgjoj më.*
Ex: *Po disqet? Edhe ato do t'i shesësh?*
Andreas: *Nuk e di. Nuk besoj t'i shes.*
Ex: *Janë të reja?*
Andreas: *Jo, natyrisht që jo.*
Ex: *Na vër të dëgjojmë një disk!*
Andreas: *Mirë.*

Mësimi 16

Provojeni njëherë!

Andrea i ka hapur sendet dhe plaçkat e tij në tregun e vjetërsirave. Rastësisht në këtë treg po shëtit zonja Berger. Andrea përpiqet ta bindë atë që të blejë një shall.

Andreas: *Mirëdita, zonja Berger. Si jeni?*
Frau Berger: *Mirëdita. Mirë, faleminderit.*
Andreas: *Ndoshta dëshironi një shall? Shikojeni njëherë këtë këtu: është shumë fin.*
Frau Berger: *Jo, faleminderit.*
Andreas: *Provojeni njëherë – ja dhe pasqyra.*
Frau Berger: *Jo, me të vërtetë. Faleminderit shumë.*
Andreas: *Sa keq!*

Por pikërisht në atë çast zonja Berger zbulon midis sendeve që po shtet Andrea një libër, të cilin ajo e ka kërkuar prej kohësh. Dhe këtë libër ajo dëshiron ta blejë.

Frau Berger: *Oh, ai është i mrekullueshëm. Është pikërisht libri që kam kërkuar.*
Andreas: *Pa dale... aba shpirtrat "Heinzelmännchen".*
Frau Berger: *Sa kushton?*
Andreas: *Një markë.*
Frau Berger: *Mirë, do ta marr.*

Por Eksa nuk do që Andrea ta shesë librin, sepse është pikërisht libri nëpërmjet të cilit Eksa dhe Andrea u njohën me njëri-tjetrin.

Ex: *Jo! Këtë libër nuk do ta shesësh!*
Frau Berger: *Si?*
Andreas: *Më falni, zonja Berger. Nuk do ta shes librin. Më vjen keq.*
Frau Berger: *Atëherë, përse e keni vendosur këtu? Epo, mirupafshim!*
Andreas: *Ex, si është puna?*
Ex: *Po ky është..., po ky është libri ynë! Unë e dua atë!*

Mësimi 17

Katër filxhanë – bëjnë katër marka

Katër skenat e mëposhtme zhvillohen në tregun e sendeve të vjetra, ku njerëzit po enden duke shpresuar të gjejnë diçka të lirë ose jo të zakonshme. Në skenën e parë një grua bën pazar me shitësin dhe arrin ta ulë çmimin e një bluze.

- Junge Frau:** *Mua kjo bluzë më duket shumë e bukur.*
Freundin: *Ma trego dhe mua! Hm. – Provoje njëherë! Po. Mirë.*
Junge Frau: *Sa kushton kjo bluzë?*
Verkäufer: *Dymbëdhjetë marka.*
Junge Frau: *Dymbëdhjetë marka? Shumë shtrenjtë. Tetë marka.*
Verkäufer: *Njëmbëdhjetë marka.*
Junge Frau: *E marr – për dhjetë marka.*
Verkäufer: *Dakord. Dhjetë marka.*

Në skenën e dytë një shitës po shet filxhanë.

- Junger Mann:** *Si të duken filxhanët?*
Freundin: *Çka.*
Junger Mann: *Sa kushton një filxhan?*
Verkäufer: *Një filxhan – një markë e pesëdhjetë. Dy filxhanë – dy marka.*
Junger Mann: *Më jepni katër filxhanë.*
Verkäufer: *Katër filxhanë – bëjnë katër marka.*

Në skenën e tretë, një fëmijë ka humbur nënën dhe një grua e ndihmon për ta gjetur atë.

- Kind:** *Mami! O mami! O mami, ku je?*
Frau: *Ku e ke mamin?*
Kind: *Nuk e di.*
Frau: *Hajde ta kërkojmë bashkë!*

Në skenën e katërt, Eksa zbulon një “xbuxh kopshti”, një kukull me pamjen e një xbuxhi, të cilin në fillim ajo e merr për kukudh.

- Ex:** *Andrea, shiko: një kukudh!*
Andreas: *Jo, Eks. Ai është një “xbuxh kopshti”.*
Ex: *Çfarë është?*
Andreas: *Ti e di që germanëve u pëlqejnë shumë “xbuxhat e kopshtit”.*
Ex: *Edhe mua më pëlqejnë. Të lutem, dua edhe unë...*

Mësimi 18

As plaçka, as bagazh

Është mëngjes herët. Pas pushimit të fundjavës, Andrea sapo ka ngrënë mëngjes dhe bëhet gati për t’u nisur në hotel. Ai nxiton. Eksa nuk ka dëshirë ta shoqërojë.

- Andreas:** *Eks, unë po nisem. Ti do të vish?*
Ex: *Nuk kam qeif të vij.*
Andreas: *Në rregull. Ti nuk ke qeif, unë nuk kam kobë. Atëherë rri në shtëpi. Mirupafshim!*
Ex: *Andrea, më prit, të lutem. Unë po vij.*

Në hotel, Hana, pastruesja e dhomave pret që të vijë Andrea. Ajo është shumë e nervozuar, pasi me sa duket zoti Majer ka ikur pa paguar.

Hanna: *Andrea, eja shpejt!*
Andreas: *Si është puna?*
Hanna: *Zoti Majer ka ikur.*
Andreas: *Çfarë?*
Hanna: *Ai nuk ka paguar! Eja shpejt!*

Hana i tregon Andreas dhomën bosh. Aty ka mbetur vetëm flauti i zotit Majer. Të dy vendosin atëherë të shkojnë te drejtoresha e hotelit.

Hanna: *Shiko – dhoma është bosh. S'ka as plaçka, as bagazh.*
Andreas: *Edhe banjoja është bosh: nuk është as makina e rrojes, as furça e dhëmbëve.*
Hanna: *Ai ka ikur!*
Andreas: *Nuk e besoj të ketë ikur! Hej, shiko: flauti është akoma këtu!*
Hanna: *Po tani? Ke ndonjë ide?*
Ex: *Koha është kësbilltari më i mirë.*
Andreas: *E di shëfja këtë?*
Hanna: *Jo.*
Andreas: *Eja ta pyesim.*

Mësimi 19

Dua të fle

Hana dhe Andrea i tregojnë drejtoreshës së hotelit, zonjës Berger, se zoti Majer me sa duket ka ikur pa paguar për hotelin. Pastaj të tre fillojnë të bëjnë supozime: Zonja Berger mendon se zoti Majer thjesht është pak kaotik dhe se nuk ka vend për t'u shqetësuar. Hana mendon se zoti Majer u ka lënë shëndenë dhe nuk do të kthehet më. Kurse Andrea është i sigurtë se zoti Majer do të vijë për të kërkuar flautin e tij.

Frau Berger: *Ju lutem, ta marrim me qetësi. Ju e dini se zoti Majer është muzikant. Ai është pak kaotik.*
Hanna: *Ai ka ikur! Për gjithmonë.*
Andreas: *Po flautin e ka akoma këtu!*
Frau Berger: *Aha, po mirë...*
Andreas: *Me siguri që do të vijë ta kërkojë.*
Frau Berger: *Pa dyshim. Një flaut si ai është shumë i kushtueshëm. Ai me siguri do të kthehet.*
Ex: *Sido që të jetë!*
Frau Berger: *Ashtu? Mirë, le të presim pak.*
Andreas: *Në rregull.*

Dhe me të vërtetë, zoti Majer kthehet në hotel vonë në mbrëmje dhe i raskapitur.

Ex: *Shiko: Po vjen zoti Majer.*
Andreas: *Shyqyr Zotit!*
Ex: *Mbase ai do të paguajë tani?*
Andreas: *Shëët – Eks – shët. Mirëmbërëma, zoti Majer. Si jeni?*
Herr Meier: *Keq. Jam shumë i lodhur. Dua të fle, të fle... Dua të qëndroj edhe një natë. A është e mundur?*
Andreas: *Një minutë, ju lutem. Po.*

Herr Meier: *Shyqyr Zotit! Ab, kam edhe diçka tjetër: flauti im... E keni gjë flautin tim?*

Andreas: *Po – flautin tuaj e ka zonja Berger.*

Herr Meier: *Shyqyr Zotit!*

Andreas: *Atëherë ... gjumë të ëmbël.*

Herr Meier: *Oh – ju faleminderit, ju faleminderit!*

Ex: *E kur do të paguajë ai?*

Andreas: *Eks – shëët!*

Mësimi 20

Jeni i sëmurë?

Zonja Berger dëshiron të flasë me zotin Majer. Por me sa duket zoti Majer është në shtrat, i sëmurë.

(Zonja Berger troket në derën e tij)

Frau Berger: *Zoti Majer? Zoti Majer, jeni aty? Zoti Majer?*

Herr Meier: *Po.*

(Zonja Berger hyn në dhomën e tij)

Frau Berger: *Ç'keni, zoti Majer? Jeni sëmurë?*

Herr Meier: *Po.*

Frau Berger: *Keni dhimbje?*

Herr Meier: *Po, po.*

Frau Berger: *Ku ndieni dhimbje?*

Herr Meier: *Kudo. Çdo gjë më dhemb.*

Frau Berger: *Më duket se keni temperaturë. Prisni pak! Do të kthehem menjëherë.*

Dr. Tyrmani është mjek. Ai e viziton zotin Majer dhe konstaton se ai ka grip.

Dr. Thürmann: *Hë, zoti Majer, si e ndieni veten?*

Herr Meier: *Keq. Me të vërtetë keq.*

Dr. Thürmann: *Ku keni dhimbje?*

Herr Meier: *Koka, sytë, fyti – gjithçka, gjithçka më dhemb.*

(Dr. Tyrmani e viziton zotin Majer)

Dr. Thürmann: *Ju dhemb këtu?*

Herr Meier: *Po.*

Dr. Thürmann: *Po këtu?*

Herr Meier: *Jo. Por këmbët, këmbët i kam shumë të rënda.*

Dr. Thürmann: *Mirë, keni grip. Nuk është kaq serioze.*

Herr Meier: *Shyqyr Zotit!*

Dr. Thürmann: *Të shkuara, zoti Majer!*

Herr Meier: *Ju faleminderit. Ju faleminderit shumë.*

Mësimi 21

Unë isha në Esen

Zonja Berger i drejtobet në dhomën e ngrënies zotit Majer, i cili është shëruar nga gripi.

Frau Berger: *Mirëmëngjes, zoti Majer. A ndiheni më mirë?*

Herr Meier: *Po, ju faleminderit. Shyqyr Zotit.*

Frau Berger: *Shumë mirë. Ab, doja t'ju thosha: flautin tuaj e kam akoma unë.*

Herr Meier: Po, e di.
Frau Berger: Mund të shkujmë në zyrën time. Atje është flauti.
Herr Meier: Po. Me gjithë qejf.

Pastaj zonja Berger e sjell bisedën te mungesa e zotit Majer. Ai kërkon falje dhe thotë se do të paguajë menjëherë.

Frau Berger: E kuptoni? Ishte e çuditshme: dhëma juaj ishte bosh, të gjitha plaçkat ishin marrë, ju kishit ikur...

Herr Maier: Dhe nuk kisha paguar. E kuptoj shqetësimin tuaj.

Frau Berger: Mirë, atëhere çdo gjë është në rregull.

Herr Meier: Ju lutem të më falni. Do të paguaj menjëherë.

Zoti Majer do që ta shpjegojë më me hollësi atë që ka ndodhur. Ai ishte në Esen, te shoqja e tij, por u grind me të.

Herr Meier: Pra, unë isha këtu në Aben.

Frau Berger: Po, e di.

Herr Meier: Kisha një koncert në Aben.

Frau Berger: Aha – interesante.

Herr Meier: Dhe pastaj isha në Esen.

Frau Berger: Ishit në Esen?

Herr Meier: Po. Mikesha ime jeton atje. Por patëm një diskutim.

Frau Berger: Atëherë me siguri keni patur probleme.

Herr Meier: Dhe çfarë problemesh! Pas kësaj ika dhe u ktheva në Aben.

Dhe Eksa këndon, pasi mendon që u vërtetua karakterizimi i saj për muzikantin.

Ex: Na ishte njëherë një sazexhi, simpatik dhe rrëmujaxhi.

Mësimi 22

Po gruaja e tij?

Dy gra janë ulur në hollin e hotelit dhe diskutojnë për njerëzit që kalojnë para tyre. Në fillim ato flasin për dr. Tyrmanin.

Frau Müller: Ja ku është ai!

Frau Hoffmann: Zoti Tyrman?

Frau Müller: Po.

Frau Hoffmann: Është me të vërtetë simpatik. Po ç'punë bën?

Frau Müller: E pra, dëgjoni këtu! Ai është profesor!

Frau Hoffmann: Aha – profesor! E nga është ai?

Frau Müller: Nga Berlini.

Frau Hoffmann: Pse nuk thoni! Ju i ditkeni të gjitha.

Frau Müller: Epo, tani...

Frau Hoffmann: Po gruaja e tij? Dua të them: a është i martuar?

Frau Müller: Këtë nuk e di. Por nuk besoj të jetë i martuar.

Dr. Tyrmani kalon para dy zonjave dhe i përshëndet.

Dr. Thürmann: Mirëdita.

Frau Müller: Mirëdita, zoti Tyrman.

Frau Hoffmann: Mirëdita, zoti profesor.

Pastaj ato flasin për një vajzë që po afrohet drejt tyre, një franceze.

Frau Müller: *Ja ku është ajo!*

Frau Hoffmann: *Kush?*

Frau Müller: *Ajo vajza, pra, që rri në dhomën dymbëdhjetë.*

Französin: *Mirëmëngjes. Ju uroj një mëngjes të këndshëm.*

Frau Müller: *Mirëmëngjes... Ajo është franceze.*

Frau Hoffmann: *Kuptohet menjëherë nga akcenti.*

Frau Müller: *Nënë e ka franceze.*

Frau Hoffmann: *Ashtu? Po të atin?*

Frau Müller: *Ai është gjerman. Diplomati.*

Frau Hoffmann: *Ah, interesante! Po ajo – me se merret? E kam fjalën, ç'punë bën?*

Frau Müller: *Phë, nuk e di. Ndoshta është studente.*

Frau Hoffmann: *Hm.*

Frau Müller: *Oh, shikoni: djaloshi i dhomës katërbëdhjetë!...*

Kurse Eksa e shpreh mendimin e saj për të dyja zonjat në një thënie me rimë, ku i quan ato "duet".

Ex: *Dueti shfrytëzon rastin si i do qejfi!*

Mësimi 23

Kush flet atje?

Andrea po lexon një libër. Eksa nuk e lë të qetë duke e pyetur se çfarë po bën.

Andrea i përgjigjet se ajo e sheh mirë që ai po lexon. Kjo e mërzit Eksën, e cila i thotë se ajo është e padukshme dhe se nuk sheh gjë fare.

Ex: *Andrea, çfarë po bën?*

Andreas: *Po lexoj.*

Ex: *Çfarë po lexon?*

Andreas: *Po lexoj një libër. Ti e sheh mirë!*

Ex: *Unë nuk shikoj gjë, nuk shikoj gjë fare. Unë jam e padukshme dhe nuk shikoj asgjë.*

Andreas: *Eksa nuk shikon asgjë dhe bezdis shumë.*

Eksa thërret me zë të lartë se e ka marrë uria. Këtë e dëgjon zonja Berger, e cila prej kohësh ka dasbur të zbulojë se i kujt është ky zë i çuditshëm. Për këtë arsye ajo e pranon ftesën e Andreas që të shkojnë për të ngrënë diku së bashku. Andrea sapo e ka mbaruar së lexuari librin.

Andreas: *Mbaroi dhe kjo punë!*

Ex: *O, olele, më dhemb barku!*

Andreas: *Ç'ke Eks?*

Ex: *Më ka marrë uria.*

Andreas: *Eksën e ka marrë uria?*

Ex: *Vetëkuptohet! Uria!*

Frau Berger: *Edhe unë jam e uritur.*

Andreas: *Mirëmbërëma, zonja Berger.*

Ex: *Shkojmë të hamë bashkë?*

Frau Berger: *Nuk është ide e keqe! Por më thoni njëherë: kush flet atje? Unë shoh vetëm ju.*

Andreas: *Unë jam ventrilok.*

Frau Berger: *Aha! Interessante.*
Andreas: *Po, por këtë e mbaj të fshehtë.*
Ex: *Ikim!*

Mësimi 24

Dëshironi edhe një kafe?

Në Gjermani, njerëzit shpesh shkojnë për të ngrënë në piceri. Në këto restorante italiane mund të babet mirë dhe çmimet janë të arsyeshme. Edhe zonja Berger, Eksa dhe Andrea ndodhen tani në një piceri. Zonja Berger dëshiron të hajë sallatë dhe peshk, ndërsa Andrea porosit një picë.

Andreas: *Çfarë do të merrni?*
Frau Berger: *Si fillim një sallatë, pastaj ... pastaj ... pastaj – peshk. Po ju? Ç'do të merrni?*
Andreas: *Një picë, me proshutë, me djathë dhe me domate.*
Ex: *Kaq shumë?*
Frau Berger: *Ja – përsëri zëri juaj i dytë!*
Andreas: *Po. Është mjaft i paturpshëm.*

Pastaj zonja Berger dhe Andrea vendosin se çdo të pijnë.

Andreas: *Mirë, po për të pirë çdo të merrni?*
Frau Berger: *Një ujë mineral. Po ju?*
Andreas: *Një birrë.*
Frau Berger: *Po zëri juaj i dytë?*
Ex: *Një lëng portokalli.*
Andreas: *Rri urtë tani!*
Frau Berger: *Mjaft i paedukuar, zëri juaj i dytë.*
Andreas: *Atëherë, unë po porosis.*

Andrea thërret kamerierin dhe i lutet të bëjë llogarinë. Në Gjermani, zakonisht secili paguan më vete, pra paguhet “veç”. Kështu që edhe zonja Berger dëshiron t'i paguajë vetë ato që ka ngrënë.

Andreas: *Dëshironi edhe një kafe?*
Frau Berger: *Jo, faleminderit.*
Andreas: *Në rregull – kamerier! Faturën, ju lutem!*
Ober: *Po, erdha menjëherë. Do t'i paguani të gjitha bashkë, apo veç e veç?*
Andreas: *Të gjitha bashkë.*
Frau Berger: *Jo. Veç, e veç.*
(Duke ju drejtuar Andreas)
Ju nuk keni dhe kaç shumë para, apo jo?

Mësimi 25

Unë do të paguaj pjesën tjetër

Andrea, zonja Berger dhe Eksa mbaruan së ngrëni. Zonja Berger paguan për vete e i jep kamerierit edhe një baksbish.

Ober: *Ju do të paguani...*
Frau Berger: *Do të paguaj për sallatën, peshkun dhe ujin mineral.*
Ober: *Këto bëjnë njëzet e dy marka e pesëdhjetë.*

Frau Berger: Njëzet e pesë.
Ober: Shumë faleminderit.

Andrea bëhet gati të paguajë pjesën tjetër, kur konstaton se ka harruar portofolin.

(Kamerieri kthehet nga Andrea)

Ober: Po ju, zotni?

Andreas: Unë do të paguaj pjesën tjetër.

Ober: Pra: një picë me proshutë.

Andreas: Po. Edhe birrën.

Ober: Këto bëjnë dhjetë marka e pesëdhjetë.

Andreas: Portofoli! S'po e gjej portofolin. Dubet ta kem në pallto. Një minutë, ju lutem.

Andrea vazhdon ta kërkojë portofolin, por më kot. Ai i ka harruar paratë në hotel. Dhe Eksa e dinte mirë këtë.

Andreas: Mos e ke ti portofolin tim?

Ex: Jo, nuk e kam.

Andreas: Ta marrë dreqi! Nuk po e gjej. Vërtet që s'e ke ti?

Ex: Vërtet që s'e kam.

Andreas: Po – ku është atëherë?

Ex: Në hotel!

Andreas: Dhe ma thua këtë vetëm tani? Ti me të vërtetë nuk ke turp.

Ex: Vetëkuptohet!

Si përfundim, zonja Berger i paguan të gjitha.

Frau Berger: Epo mirë, atëherë, le t'i paguajmë të gjitha bashkë.

Mësimi 26

Ju ftoj

Para se të largohet nga hoteli, dr. Tyrmani e pyet Andrean nëse ai ka dëshirë të shkojë në Berlin. Dr. Tyrmani do t'i ngarkojë atij një detyrë.

Andreas: Mirëmëngjes, zoti doktor.

Dr. Thürmann: Mirëmëngjes. Nesër do të largohem. E dinit, me siguri.

Andreas: Po, natyrisht.

Dr. Thürmann: Kam edhe një pyetje për ju. Do të kishit dëshirë që të vinit njëherë në Berlin?

Andreas: Si, ju lutem?

Dr. Thürmann: Po. Kam një punë për ju. Natyrisht, shpenzimet i marr përsipër unë, pra ju ftoj unë.

Për Andrean kjo është diçka e papritur, prandaj ai kërkon të dijë më tepër.

Andreas: Ftesa juaj më vjen shumë papritur.

Dr. Thürmann: Ju e dini: Berlini është qytet interesant.

Andreas: Natyrisht... Dhe ju keni një punë për mua?

Dr. Thürmann: Po, unë do të doja...

Andreas: Hm.

Dr. Thürmann: Mendohuni edhe njëherë. Ja ku e keni numrin e telefonit tim. Më telefononi në Berlin!

Andreas: Mirë. Do t'ju telefonoj.

Dhe natyrisht, edhe Eksa do që të shkojë me Andrean në Berlin.

Ex: *Do të vij edhe unë.*

Andreas: *Do të vish edhe ti?*

Ex: *Po, të lutem, të lutem!*

Andreas: *Ta shohim.*

Ex: *Andrea, të kujtobet?*

(Eksa imiton dr. Tyrmanin.)

Ex: *"Interesante, shumë interesante."*

Andreas: *E vërtetë! Shumë e vërtetë!*